

Motion till riksdagen 2010/11: MJ2

av **Matilda Ernkrans m.fl. (S)**
med anledning av prop. 2009/10:239

Älgförvaltningen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om den s.k. dubbelregistreringen av jaktmark ovan odlingsgränsen.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sammansättningen av älgförvaltningsgrupperna i de tre nordligaste länen.

Motivering

Älgjakten har en särskild betydelse för svenska jägare. Drygt 100 000 älgar skjuts varje år under de månader som älgjakten varar, och mångdubbelt fler jägare deltar i den rekreation och möjlighet till föda som jakten innebär. Älgjakten omsätter ca 1,5 miljarder kronor per år.

Älgen har också betydelse som bytesdjur för de stora svenska rovdjuren: varg och björn. Men samtidigt ger älgstammen förluster för skogsbruket, genom betesskador på skog och gröda. Ännu allvarigare är de ca 100 trafikolyckor om året som älgarna förorsakar.

Den svenska älgförvaltningen skapades för att ge älgstammen förutsättningar att växa. I dag råder dock delade meningar om hur systemet fungerar. Stammens kvalitet har länge ifrågasatts, främst i de delar av landet där älgstammens täthet har ökat och där betestillgången samtidigt har minskat. Det talas om minskade slaktvikter och försämrad reproduktion. Skogsnäringen har också pekat på att de regionala skogsskadorna har ökat.

För att vi ska kunna bevara den unika svenska älgstammen krävs en fungerande älgförvaltning. Det handlar, enligt vår mening, om hur stor älgstammen ska vara för att anpassas till tillgången på bete, till de areella näringarna och till trafiksituationen. Vi behöver en älgstam som är i balans med betesresur-

Fel! Okänt namn på

serna och som inte riskerar vår framtida skogsråvara. Det krävs då en ekosystembaserad förvaltning som är övergripande och långsiktigt hållbar.

Regeringens proposition 2009/10:239 Älgförvaltningen är ett steg i rätt riktning. Antalet älgjaksmodeller har minskats, och det blir länsstyrelsernas viltförvaltningsdelegationer som tar ansvar för älgskötseln.

Till vår stora besvikelse har regeringen dock inte mäktat med att lösa problemen med dubbelregistreringen av älgjaktmark i fjällvärlden. Det parallella nyttjandet av jaktmarken av såväl samer som andra jaktlag skapar en onödig – och i vissa fall fysiskt farlig – konflikt mellan samebyar och ortsbefolkning. Det går inte att, liksom jordbruksministern, undvika frågan genom att hänvisa till en lagskyddad dubbel jaktmark i området. Ett regeringsförslag om en ny och övergripande älgförvaltning måste våga ta tag i även de svåra problemen.

Vi socialdemokrater vill att regeringen gör en översyn av möjligheterna att undanröja dubbelregistreringen och att regeringen återkommer till riksdagen med ett förslag i frågan. I de fall där kompensation krävs bör regeringen finna en lösning på detta.

Enligt regeringens förslag ska länsstyrelsernas viltförvaltningsdelegationer ta det generella ansvaret för älgförvaltningen. De ska bl.a. granska och fastställa älgförvaltningsområdenas långsiktiga planer, fastställa arealkrav för älgutdelning, fastställa jakttider m.m. Vi anser att det är en förnuftig utveckling.

Vi ställer oss dock tveksamma till den föreslagna fördelningen av representanter i älgförvaltningsgrupperna. Regeringen vill att en representant från jägarförbunden ska ersättas med en representant från rennäringen, utsedd av Sametinget, i Jämtland, Västerbotten och Norrbotten. Vi anser att regeringen gör fel när man med automatik klassar samernas representant som jägare. Den nödvändiga jämvikten i grupperna bör bibehållas genom en förbättrad sammansättning av grupperna i de tre nordligaste länen.

Stockholm den 11 oktober 2010

Matilda Ernkrans (S)

Johan Löfstrand (S)

Jan-Olof Larsson (S)

Pyry Niemi (S)

Helén Pettersson i Umeå (S)

Sara Karlsson (S)

Suzanne Svensson (S)